

Notat

15. august 2016
J.nr. 16-0807925

Moms, Afgifter og Told
JAS

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-255/16, Falbert m.fl.

Indledning

Københavns Byret har ved kendelse af 19. april 2016 forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål. Spørgsmålet er stillet til brug for Københavns Byrets behandling af en straffesag, anklagemyndigheden mod Bent Falbert m.fl., og skal sætte byretten i stand til at vurdere, om den lov, som anklagemyndigheden anvender som grundlag for strafpåstanden skulle have været notificeret over for Europa-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (informationsproceduredirektivet (nu ophævet og erstattet af direktiv 2015/1535/EU, af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester)).

Sagens faktiske omstændigheder

I straffesagen for Københavns Byret har anklagemyndigheden rejst tiltale mod henholdsvis den tidligere og nuværende ansvarshavende chefredaktør for dagbladet Ekstra Bladet for overtrædelse af § 10, stk. 3, nr. 3, i den nu ophævede lov om visse spil, lotterier og væddemål, jf. medieansvarslovens § 27, stk. 2. Tiltalen er rejst i anledning af, at der inden for den førstnævnte lovs gyldighedsperiode blev indrykket annoncer bl.a. i Ekstra Bladet og på www.ekstrabladet.dk, der reklamerede for forskellige spilfirmaer, som udbød spil, f.eks. onlinepoker og væddemål, i Danmark, uden at firmaerne havde fået tilladelse hertil af Skatteministeriet.

Bestemmelsen i § 10 i lov om visse spil, lotterier og væddemål var gældende i perioden fra den 29. marts 2003 til den 1. januar 2012, hvor en ny spillelov ophævede det tidligere gældende spilmonopol, herunder den nu ophævede lov om visse spil, lotterier og væddemål. Bestemmelsen var ikke notificeret over for Kommissionen efter informationsproceduredirektivet.

Regeringens interesse i sagen

En notifikation er en underretning af Kommissionen samt de øvrige EU-lande om ny national lovgivning omfattet af direktivet. Formålet med notifikation er at øge gennemsig-

tigheden på det indre marked og forebygge, at nye nationale regler kommer til at udgøre ubegrundede handelshindringer.

Sagen vedrører et principielt spørgsmål om fortolkningen og rækkevidden af notifikationsforpligtelsen i informationsproceduredirektivet, herunder særligt begrebet ”teknisk forskrift” i artikel 1, stk. 1, nr. 11, i direktivet.

Det følger af fast retspraksis fra EU-Domstolen, at tilsidesættelse af forpligtelsen til at afgive meddelelse til Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 1, i informationsproceduredirektivet medfører, at en national teknisk forskrift bliver uanvendelig, jf. f.eks. senest dom af 4. februar 2016, sag C-336/14, Ince, præmis 67.

Resultatet af sagen for EU-Domstolen i denne sag kan således være afgørende for, om § 10, stk. 3, nr. 3, i den nu ophævede lov om visse spil, lotterier og væddemål, der som tidligere nævnt ikke er blevet notificeret over for Kommissionen, kan anvendes som grundlag for strafpåstanden i straffesagen for Københavns Byret.

Det bemærkes, at sagen er den første af en række straffesager mod blandt andet danske medier for overtrædelse af den pågældende bestemmelse. De øvrige straffesager afventer udfaldet af denne straffesag.

Det er regeringens opfattelse, at § 10, stk. 3, nr. 3, i den nu ophævede lov om visse spil, lotterier og væddemål ikke udgør en ”teknisk forskrift” i direktivets forstand, hvorfor den ikke er omfattet af notifikationsforpligtelsen i informationsproceduredirektivet.

Det fremgår således udtrykkeligt af artikel 1, stk. 1, nr. 5, om ”forskrifter vedrørende tjenester” i informationsproceduredirektivet, at det alene er forskrifter, der i sin helhed eller i visse enkelte bestemmelser har til hensigt og formål at regulere informationssamfundets tjenester på en eksplicit og målrettet måde, der udgør en ”teknisk forskrift” i form af ”forskrift vedrørende tjenester” i henhold til direktivet. Derimod anses en forskrift ikke for specifikt at tage sigte på informationssamfundets tjenester, når den kun indirekte eller tilfældigt vedrører disse tjenester.

Det følger endvidere af EU-Domstolens praksis og Kommissionens vejledning til informationsproceduredirektivet fra 2005, at en national bestemmelse skal være specifikt udformet således, at den afspejler det forhold, at den pågældende aktivitet/tjeneste teleformidles ad elektronisk vej og på individuel anmodning fra en tjenestemodtager, førend forskriften skal notificeres.

Bestemmelsen i § 10, stk. 3, nr. 3, i den nu ophævede lov om visse spil, lotterier og væddemål indeholder et generelt reklameforbud for alle spil (lotterier, væddemål mv.), der ikke er omfattet af en bevilling, uanset medie, f.eks. den trykte presse, plakater og bannerreklamer i digitale medier. Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at bestemmelsen havde til formål at sikre, at alle spil, hvad enten de udbydes elektronisk eller på anden måde, var omfattet af reklameforbuddet. Bestemmelsen er således ikke omfattet af begre-

bet ”forskrift vedrørende tjenester” og udgør derfor ikke en ”teknisk forskrift” i henhold til informationsproceduredirektivet.

Regeringen afgiver indlæg i sagen i overensstemmelse med det ovenfor anførte.